

R O M Â N I A
J U D E C Ă T O R I A S U C E A V A
S E N T I N Ț A C I V I L ă N R . 7 7

Şedinţa camerei de consiliu din 16 ianuarie 2018

Instanța constituță din:

Președinte: CIOLAC ANCA

Grefier: IGNĂTESCU GABRIELA

La ordine, judecarea acțiunii civile având ca obiect „cerere de valoare redusă” formulată de reclamantul Consiliul de Mediare, în contradictoriu cu părâta

Birou de Mediator.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, în ordinea de pe listă, la prima strigare se constată lipsa părților, situație în care potrivit prevederilor art. 121 alin. 5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin H.C.S.M. nr. 1375 din 17.12.2015, instanța dispune lăsarea dosarului la sfârșitul ședinței când, după o nouă strigare, în ordinea listei, se va proceda conform dispozițiilor procedurale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, la sfârșitul ședinței de judecată se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Instanța, în conformitate cu disp. art. 131 Cod procedură civilă, verificându-și din oficiu competența, constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză.

În conformitate cu disp. art. 258 Cod procedură civilă, instanța încuviințează proba cu înscrисuri, apreciind că este pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Instanța constată că, prin întâmpinare, părâta a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune și excepția lipsei calității de reprezentant al reclamantului și stabilește prioritatea de soluționare a excepțiilor, în sensul că prioritată este excepția lipsei calității de reprezentant.

Cu privire la excepția lipsei calității de reprezentant, instanța constată că reclamanta a depus la dosar decizia de numire a președintelui Consiliului de Mediare, motiv pentru care respinge, ca neîntemeiată, excepția, existând dovada calității de reprezentant la dosar.

Nemaifiind alte cereri la dosar, instanța rămâne în pronunțare pe excepția prescripției dreptului material la acțiune și pe fondul cauzei.

I N S T A N Ț A ,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 5842/314/2017 din data de 12.07.2017, reclamantul Consiliul de Mediare, în contradictoriu cu părâta

a solicitat instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să fie obligată părâta la plata sumei de 1.000,00 lei, conform facturii nr. 7609, seria CM din data de 27.02.2017, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamantul a arătat că, la data de 27.02.2017 a fost emisă factura nr. 7609 seria CM, având suma totală de 1000,00 lei, sumă ce reprezintă: taxa lunară profesională pe anul 2013 în valoare de 100,00 lei, taxa anuală profesională pe anul 2014 în valoare de 300,00 lei, taxa anuală profesională pe anul 2015, în valoare de 300,00 lei, taxa anuală profesională pe anul 2016, în valoare de 300,00 lei.

A menționat reclamantul că, prin Hotărârea Consiliului de Mediare nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5, s-a stabilit că „Taxa anuală profesională s-a stabilit în quantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii suspendați datorează o taxă anuală profesională de 100 lei.

Potrivit art. 17 alin.2 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare, iar potrivit art. 19 alin.4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun.

De asemenea, conform art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Astfel, potrivit dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de Organizare și Funcționare precizate, Consiliul de Mediare a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se află în vigoare.

A precizat reclamanta că părâta și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de Mediare încă de la completarea cererii de autorizare, precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea pe disp. art. 1025 Cod procedură civilă.

În dovedire, reclamantul a depus la dosar înscrișuri (f.9-34).

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în quantum de 50 lei (f.39).

La data de 23.10.2017, părâta a depus la dosar **formularul de răspuns** (f.50), prin care a invocat *excepția prescripției dreptului material la acțiune* pentru pretențiile reclamantului pentru perioada 2013-2014.

De asemenea, părâta a invocat și *excepția lipsei dovezii calității de reprezentant* al Consiliului de Mediare a d-lui Mitroi Mugur Bogdan.

Pe fondul cauzei, părâta a arătat că a prestat, în calitate de mediator, în perioada 15.10.2012-01.10.2014, datea la care a cerut ANAF scoaterea din evidențele fiscale.

A susținut părâta că, în luna iulie 2014 a trimis un e-mail secretariatului Consiliului de Mediare, în care a comunicat dorința de a fi suspendat de pe tabloul mediatorilor, iar secretariatul i-a comunicat lista de documente necesare, printre care și obligația de a avea legitimația vizată la zi, iar la solicitarea de a-i comunica ce trebuie să facă pentru a viza legitimația pentru perioada 01.01.2013 – iulie 2014, nu a primit nici un răspuns.

De asemenea, părâta a menționat că, începând cu data de 01.10.2014 a fost scoasă din evidențele fiscale ale ANAF și, prin urmare, după data de 01.10.2014 nu a mai îndeplinit condițiile legale pentru a desfășura această profesie, astfel că nu datorează taxe cu nici un titlu reclamantului.

Pe de altă parte, a arătat că, debitele la care face referire reclamantul nu au un caracter cert deoarece taxa profesională a făcut obiectul unor hotărâri diferite, cu regim de sanctiune diferit.

La termenul de judecată din data de 16 ianuarie 2018, instanța a respins, ca neîntemeiată, excepția lipsei dovezii calității de reprezentant, invocată de părâtă prin întâmpinare.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma excepției prescripției, invocată prin întâmpinare, instanța reține următoarele:

Conform art. 5 din Hotărârea 196/25.02.2012 Consiliului de Mediere, s-a stabilit o taxa anuală profesională în quantum de 300 lei. De asemenea, s-a stabilit că „taxa anuală profesională se datorează de către toți mediatorii autorizați cu forma de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006 și sunt înscrisi in Tabloul mediatorilor începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare după exemplul: mediatorul care a fost autorizat la 06.10.2010 este scutit de plata taxei profesionale timp de un an de zile adică până la 06.10.2011; (...) taxa profesională poate fi achitată semestrial *in 2 cote părți egale*. Plata cotei părți, din taxa anuală profesională, până la data *de 15 ale primei luni din fiecare semestr*u (respectiv ianuarie, iulie) atrage o reducere a cotei de 10%” (f.22-23).

Așadar, instanța reține că până la data de 31.08.2013 părâta a beneficiat de scutire de la plata taxei, astfel încât datorează suma de 100 lei aferentă lunilor septembrie-decembrie 2013 ((300/12)x4luni). Această taxă a devenit scadentă, în lipsa altor mențiuni, cel Tânăr la 15 ianuarie 2014, odată cu taxa aferentă primului semestrul din 2014 (de 150 lei). Având în vedere că termenul de plată pentru cele două sume de 100, respectiv 150 lei s-a împlinit la 15.01.2014, iar acțiunea a fost formulată la data de 10.07.2017, peste termenul legal de prescripție de 3 ani, instanța va admite excepția prescripției doar cu privire la taxele aferente anului 2013 și primului semestrul din 2014, excepție invocată prin întâmpinare și va respinge cererea privind taxele aferente anului 2013 (100 lei) și primului semestrul din 2014 (150 lei), ca fiind prescrisă. Cu privire la taxa aferentă celui de-al doilea semestrul din 2014, instanța reține că data scadenței era 15.07.2014, neoperând prescripția.

Pe fond, instanța reține că prin actul de înființare din 26.07.2012, părâta

- Birou de Mediator s-a angajat să achite taxele hotărâte de Consiliul de Mediere. Actul de înființare a fost aprobat în ședința Consiliului de Mediere din 31.08.2012 (f.10).

Astfel cum rezultă din Hotărârea nr. 196/25.02.2012, Consiliul de Mediere a stabilit că taxa anuală profesională este în quantum de 300 lei. De asemenea, s-a stabilit că taxa anuală profesională se datorează de către toți mediatorii autorizați cu forma de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006 și sunt înscrisi in Tabloul mediatorilor începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare după exemplul: mediatorul care a fost autorizat la 06.10.2010 este scutit de plata taxei profesionale timp de un an de zile adică până la 06.10.2011 (f.22-23).

În baza acestei hotărâri, reclamanta a emis factură nr. 7609 din 27.02.2017, cuprinzând taxele profesionale pentru anii 2013-2016 (fila 9).

În conformitate cu prevederile art. 1026 C. proc. civ., titlul privind procedura cererilor cu valoare redusă se aplică atunci când valoarea cererii, fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesoriai, nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizării instanței.

Analizând dispozițiile legale menționate anterior, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile pentru judecarea cererii potrivit acestei proceduri speciale, având în vedere că valoarea creanței (de 1000 lei) nu depășește pragul maxim de 10.000 lei, iar prezentul litigiu nu se încadrează printre cele prevăzute la art. 1026 alin. 2 și 3 C. proc. civ. ca fiind exceptate de la aplicarea procedurii cererilor cu valoare redusă.

Conform art. 17 al. 2 din Legea nr. 192/2006, *consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare*. Potrivit art. 21 din Legea nr. 192/2006, *consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, după cum urmează: a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor*.

În prezența cauză, instanța reține că raportul juridic dintre părți are la bază Legea nr. 192/2006, regulamentul de funcționare a Consiliului de Mediere și Hotărârea 196/25.02.2012. Din probele administrative în prezența cauză, respectiv contractul pentru furnizare servicii, facturile de fiscale, reiese că părâta are un debit restant în quantum de 1000 lei (fila 9), din care debitul de 250 lei reprezentând taxa pentru 2013 și primul semestrul din 2014 s-a prescris.

Astfel, reclamanta a făcut dovada existenței obligației părâtei de a plăti suma pretinsă, în schimb acesta nu a făcut dovada plății acestei sume, deși îi incumba sarcina probei.

Părâta a invocat disp. art. 4 din hotărârea nr. 20/2014, din care rezultă că nerespectarea de către mediator a obligație de a achita taxa anuală profesională la scadentă da dreptul Consiliului de mediere de a-i refuza acestuia prestarea următoarelor servicii organizate de consiliul de mediere în mod gratuit, în beneficiul mediatorilor: participarea la conferința anuala a mediatorilor, accesul la Biblioteca mediatorului, participare la întâlnirile regionale cu mediatorii, participarea la stagii profesionale.

Instanța reține că instituirea acestor sanctiuni de către Consiliul de Mediere nu înlătura obligația părâtei de a achita taxa anuală profesională, mai ales în condițiile în care prin însuși actul de înființare, părâta s-a obligat să achite taxele hotărâte de Consiliu (f.10).

Nici faptul că a fost scoasă din evidențele fiscale nu prezintă relevanță, în situația în care părâta nu a făcut dovada că și-a întrerupt activitatea de mediator în oricare din modalitățile legale. Faptul că a solicitat precizări pe o anumită adresă de e-mail cu privire la formalitățile pe care trebuie să le îndeplinească pentru a-și suspenda activitatea, fără a dovedi dacă a mai efectuat demersuri în acest sens, duce la aprecierea ca neîntemeiate a acestor apărări.

Față de considerentele expuse, instanța urmează a admite în parte acțiunea, având ca obiect „cerere de valoare redusă”, urmând a obligă părâta la plata către reclamantă a sumei de 750 lei reprezentând taxe anuale profesionale.

Fiind în culpă procesuală, în temeiul art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, părâta urmează a fi obligată la plata cheltuielilor de judecată în quantum de 37,5 lei (taxă judiciară de timbru - f. 39), proporțional cu pretențiile admise.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂSTE:**

Admite excepția prescripției, invocată prin întâmpinare.

Respinge cererea privind taxele aferente anului 2013 (100 lei) și primului semestru din 2014 (150 lei), ca fiind prescrisă.

Admite în parte acțiunea formulată de către **reclamanta Consiliul de Mediere** (CIF 21500343), cu sediul în mun. București, sector 1, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, în contradictoriu cu **părâta** - **Birou de Mediator** (CIF), cu sediul în mun.

Suceava, având ca obiect „cerere de valoare redusă”.

Obligă părâta la plata către reclamantă a sumei de **750 lei** reprezentând taxe anuale profesionale.

Obligă părâta la plata către reclamantă a sumei de 37,5 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată (taxă judiciară de timbru) proporțional cu pretențiile admise.

Executorie.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Suceava.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16.01.2018.

Președinte,

Grefier,

RED. C.A./Tehn. I.G./4 ex.

